

balancen og denne godkjendes af Indenrigsministeren, bortfalder Standsningen, i modsat Fald bliver Sparekassen at overgive til Konkursbehandling. Erkjender Bestyrelsen derimod ikke Underbalancen, maa Sparekassenspektoren forelægge Sagen for det i § 6 omhandlede Nævn, der da endelig afgjør, om Sparekassen kan fortsætte, eller om den skal gives under Konkursbehandling. Gaar Kjendelsen i den sidstnævnte Retning, vil Bestyrelsen dog endnu kunne undgaa Konkursen ved at stille Sikkerhed som ovenfor nævnt.

Saaavel i de heromhandlede Tilfælde, som hvor en Sparekasse ellers kommer under Konkursbehandling, kan Kongen gjennem Justitsministeren anordne Boets Behandling ved Kommisfarier, selv om Betingelserne i Konkurslovens § 147 ikke ere tilfede.

Saa snart en Sparekasses Bestyrelse bliver vidende om den i nærværende Paragraf omhandlede Underbalance, har den uopholdelig og navnlig, hvis Underbalancen fremgaar af Aarsregnskabet, uden at afvente Revisionen at gjøre Indberetning derom til Sparekassenspektoren.

§ 9.

Ophører en Sparekasse med sin Virksomhed, og der i dens Vedtægt Intet er foreskrevet om Anvendelsen af det tilbageværende Overskud, eller om hvem der herom har at træffe Bestemmelse, tilkommer det Indenrigsministeren, efter indhentet Forslag fra Kassen's hidtilværende Bestyrelse, at bestemme, til Fordel for hvilke almen gavnlige Formaal i den Kreds, for hvilken Sparekassen er stiftet, Overskudet bliver at anvende.

§ 10.

De i Lov om Firmaer m. m. af 23de Januar 1862 indeholdte Bestemmelser om anonyme Selskaber og Foreninger skulle ogsaa gjælde med Hensyn til Sparekasser.

§ 11.

Denne Lov kommer ikke til Anvendelse paa Banker eller lignende Pengeinstitutter, hvorved Deltagelse i Udbytte og Overskud er forbeholdt Stiiftere, Garanter eller Aktionærer, eller som drive Begjæmsætning. Slige Pengeinstitutter maa ikke kalde sig Sparekasser og kunne ikke ved iøvrigt at drive deres Forretning eller Dele deraf paa Sparekassensvejs opnaa de Begunstigelser, der i Lovgivningen er tilfagt Sparekasser.

Herfra gjøres dog Undtagelse for de nu bestaaende Institutter af den nævnte Art, der i Henhold til den hidtil gjældende Lovgivning tillige drive Sparekassensvirksomhed. Naar disse Institutter maatte miste at fortsætte den nævnte Forretning af Bank- og Sparekassensvirksomhed under de

i nærværende Lov givne Forrifter, skal dette kunne tilstedes dem saavel for Hovedinstituttet som for de fra dette alt oprettede Filialer, uden at de derved miste de hidtil nydte Begunstigelser. De paagjældende Institutter have i saa Fald inden 3 Maanedes fra denne Lovs Ikrafttræden for Indenrigsministeren at anmeldte, at de agte at fortsætte deres Virksomhed i Overensstemmelse med nærværende Lov, og Indenrigsministeren skal da være bemyndiget til for 10 Aar ad Gangen at forlænge de det vedkommende Institut nu indrømmede Begunstigelser tilligemed Retten til at føre Naam af Sparekasse. Ligesom den omhandlede Forlængelse imidlertid vil være at betinge af, at det paagjældende Institut vedblivende yder Sparerne en lignende reel Sikkerhed som den, der for Dieblirket følger af Institutets Vedtægter, saaledes skal Indenrigsministeren paa den anden Side være bemyndiget til, undtagelsesvis og efter Omstændighederne paa Tid, at tilstaa de ompurgte Institutter saadanne Lempelser i Lovens Forrifter, som paa Grund af Institutets særlige Forhold maatte være nødvendige, for at samme uden Afbræk kan fortsætte sin hidtil førte Virksomhed.

§ 12.

Undlader nogen Sparekasses Bestyrelse eller Revisorer i rette Tid at efterkomme de Forpligtelser, der ere foreskrevne i Vedtægten eller i nærværende Lov, eller som følge af Decisionens Kjendelser, skal Indenrigsministeren efter Sparekassenspektorens Indstilling kunne paalægge de Forfæmmede under en daglig eller ugentlig Mulkt at opfylde deres Pligt. De saaledes kjendte Mulfter inddrives ved Udpantning og kunne ikke af Bestyrelsen skrives Sparekassen til Laast.

Ligesom Sparekassernes Bestyrere ere undergivne Ansvar til Straf og Erstatning efter Lovgivningens almindelige Regler for Tab, som de paaføre Kassen eller Indskyderne med Forsæt eller ved pligtstridig Forfømmelse, saaledes ville de navnlig i Tilfælde af Sparekassens Fallit være undergivne Ansvar efter Straffelovens § 262 for Uordener af den der nævnte Art med Hensyn til Bogføring og Regnskabsaflæggelse. Undladelse af den i § 8 foreskrevne Indberetning straffes med Bøder

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1881.

Vedtages dette Andringsforslag, bortfalder Lovforslagets øvrige Paragrafer, og Titlen affattes saaledes:

„Forslag til Lov om Spare- og Laanekasser.“